

238
(25.1.1972
SZIGORUAN BIZALMAS!
Készült: 2 pl-ban

1.2.1972

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

a Politikai Bizottság 1972. február 1-én tartott üléséről

1./ Jelentés a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének 1972. január 25-26-án Prágában megtartott üléséről

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

A csehszlovák házigazdáktól és az ülásszakon résztvevő testvérpártok képviselőitől üdvözetet hoztunk, amit ezennel átadunk.

A jelentés, azt hiszem, elég áttekinthető és kimerítő; néhány rövid megjegyzésem van csak.

Nem hivatalos megerősítés szerint ez az ülásszak minden tekintetben pozitív volt: a napirendet illetően, a végzett munkát illetően, de még légkörében, atmoszférájában is javuló volt a korábbiakhoz képest. Ez biztatást ad a további közös munkához, akciókhoz. Természetesen, ez nem azt jelenti, hogy ne lett volna különböző álláspont. De ezeknek a felvetési módja nem volt elvtársiatlan, kiélezési szándéku, azonkívül ütközések sem voltak, mert a tárgyalás jellege és formája - nem először - olyan volt, hogy valamennyi párt képviselője szót kért és szót kapott, a napirenden levő kérdésekben kifejtette saját álláspontját. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy a tárgyalásnak ez a formája sem rossz. Tényleg érzékeltetni lehetett, hogy valamennyi párt tanulmányozta egymás álláspontját.

Ellentétes álláspontok voltak az NSZK-hoz való viszony, az e téren teendő tennivalók érdekében. Három-négyféle álláspont jelentkezett ebben a kérdésben. Az egyik szélső álláspont az NDK-é volt, amely a saját programjának végső állomásához kötötte, tulajdonképpen ahhoz, hogy a többiek az NSZK-val csak akkor rendezzék a diplomáciai kapcsolataikat, beleértve az ENSZ-tagság szorgalmazását is. A másik ellentétes álláspont a románoké volt, akik nem mulasztották el kicsit a saját, akkori lépésüket dicsőíteni. Ebben a kérdésben azt javasolták, hogy a többiek vegyék fel a diplomáciai kapcsolatot az NSZK-val. A mi pozíciónk közbülső volt - nem megalkuvásból. Ha ez a mostani közvetlen munkaprogramunk eredménnyel zárul, a szerződés ratifikálása stb. konzultáljunk, tegyünk egy lépést előre. Azt hiszem, ez a mellékelt felszólalásból is kitűnik.

Ami a további munkát illeti, nagyon fontos: ebben mindenki egyetértett, még a román elvtársak is, hogy sorozatos és többféle konzultációra van szükség részben szervezett formában a miniszterek üljenek össze, mások is, részben a rendszeres csatornák útján mindenféle kétoldalu és hasonló uton folytatni kell a konzultációt, az álláspontok egyeztetését.

Külön kérdésként szerepel - ez volt az egyetlen olyan kérdés, amire visszatérünk - a Közös Piac kérdése, ahol az történt: a KGST VB tárgyalta, de nem tudott állást foglalni, ehhez a testülethez fordult, ez pedig újra visszaadta a KGST VB-nek. Három hónapos határidővel dolgozzák ki a kérdést és tegyenek előterjesztést a Politikai Tanácskozó Testületnek. Mint látják az elvtársak, szerepel a javaslatban: mindenki utasítsa saját képviselőjét, hogy foglaljanak állást, fogjanak hozzá a munka kidolgozásához.

A jelentésben nem szerepel, a nem hivatalos érintkezések során egyéb nemzetközi programokra is sor került, amelyeket továbbra is előjegyzésben kell tartani: a csehszlovák-magyar találkozó és a lengyel-magyar találkozó. A csehszlovákoknál kicsit világosabb lett, hogy mit akarnak. Kiderült, hogy ez nem

éget a naptár szerint, de szeretnék, ha valamilyen formában, nem hosszú idő múlva sor kerülhetne rá. Ugyancsak a lengyelek is. Ezeket tehát napirenden kell tartani és majd egyeztetni kell az időpontokat a találkozó időpontjának kijelölését, s a részvételről is. Itt most csak az az érdekes - mind a csehek, mind a lengyelek azt mondták - tőlünk várnak üzenetet ebben a kérdésben. A bukaresti program után majd üzenünk. Ezt így kellene előjegyzésben tartani. Fock elvtárrsal közben beszélgettünk ezekről, s abban maradtunk, hogy protokoll mentes, mégis hivatalos jelleggel kellene mindkét találkozót lebonyolítani hétvégeken. A csehszlovákokkal meg lehetne csinálni Szlovákiában; észszerű volna, ha az első titkár és a miniszterelnök vennének ezeken részt, de eszmecserét folytathatnak más partnerek is. Gondolom, többé, kevésbé hivatalos jelleggel kellene ezeknek megtörténnie. Találkozó-sorozatotak bonyolítottak le északi szomszédaikkal, s ugyanezt szeretnék folytatni a déli szomszédokkal is. Politikailag jónak tartanak, ha ezek sorában először a magyarokkal találkoznának. Ki kellene dolgozni saját magunk részére valami elgondolást, s Bukarest után üzeni kellene, mert tőlünk várják az üzenetet.

Még egy harmadik dolog is van: ez sem hivatalos jellegű. Brezsnyev elvtárs felvetette, hogy kellene kettőnknek találkozni, annyiféle bonyolult egyeztetés van, s nem mint párttitkárok találkoznánk, hanem mint emberek. Megkérdezte, hogy február közepén mit csinálok. Elmondtam, hogy a naptárt alaposabban meg kell nézni, s majd valamikor 5. körül üzenetet váltunk. Megnézzük még a programot. Részben a nemzetközi, részben a magyar-szovjet kapcsolatoknak sem ártana egy kötetlen, elvtársi beszélgetés. Ezt is figyelemmel kell kísérni.

Kérem a jelentés tudomásul vételét. Ez egyben a Minisztertanácsnak is szól, bár ott már volt szóbeli beszámoló, de ennek ellenére oda kellene adni. Czinege elvtárs mindenképpen kapja meg. Ha nem is voltak ott a honvédelmi miniszterek az ülésen, mi tartssuk azt a szokást, hogy a Tanácskozó Testület négy tagu képviselőt kiván. A jelentésben jelzett anyagok holnaptól már meglesznek.

APRÓ ANTAL elvtárs:

Fogadjuk el a jelentést.

A jelleghez szeretnék csak hozzászólni. A Varsói Szerződés létrehozásakor nem elsődlegesen, a most lefolytatott tárgyalási rendnek megfelelően két elképzelés volt: ebből a testületből egy politikai és egy katonai jellegű rendszert kellene csinálni. Kádár elvtárs mondja, hogy mi tartjuk a régi jellegét - ezzel egyetérttek. Mindenféleképpen helyes akkor, ha katonai jellegű kérdések is szerepelnek napirenden. De jó ez a tárgyalás olyan vonatkozásban is, ami most volt: nemzetközi politikai vonatkozásban. Egyébként a nyugati visszhangot figyelve, érdekesnek találták a politikai kérdésekben kialakított álláspontot, a nyilvános határozatot. Én nagyon jónak tartom, hogy a Varsói Szerződés testületei egyszer mint katonai, s egyszer, mint politikai fórum szerepel a nyilvánosság előtt.

NYERS REZSŐ elvtárs:

A jelentést én is javaslom elfogadni; egyetérttek delegációnk állásfoglalásával. Nagyon szerencsés ilyen jellegű tanácskozást folytatni, amely tulajdonképpen utat engedett a vélemények szabad felvetésének, s ezekből hasznos következtetéseket lehet levonni.

Két dolgot szeretnék megemlíteni: az egyik a Közös Piac kérdése. Brezsnyev elvtárs beszéde figyelemre méltó, aláhúzza a politikai és gazdasági kérdést. Ebből az következik, hogy a KGST VB behatóan foglalkozzon vele és jó, ha ilyen instrukció lesz. A gazdaságiak vitatkoznak róla, attól félnek, hogy a politikusoknak nem fog tetszeni. Ennek sok gazdasági tartalma van. Azt hiszem, jó lenne, ha a KGST VB munkája elérné, hogy tanácskozás folyjon a politikai testületben is erről a témáról. Figyelemre méltó Brezsnyev elvtársnak az a megállapítása: megszűnt az az állapot, mely szerint a nyugateurópai országok vazallusai lennének az Amerikai-Egyesült Államoknak. Ebből következik: most van itt a történelmi pillanat ahhoz, hogy nyugat-európai országokra való befolyásunkat a gazdasági kapcsolatok révén is fel-

erősítsük, s így az amerikai befolyást, ha nem is szüntethetjük meg, de gyengítjük. Az európai semleges országok a Közös Piac kibővülése után rendezik majd kapcsolataikat a Közös Piaccal; ha ez megelőzné a mi lépésünket, jó lenne. A harmadik világból szintén lesznek kapcsolódások bizonyos idő múlva. Ha mi késlekedünk a kapcsolatok rendezésével, akkor könnyen mégis csak - lehetséges az amerikai befolyás és a Közös Piac inkább a NATO-országok szervévé válna. Helyes, ha mi tényleg tovább folytatjuk, sürgetjük nemcsak a kapcsolatok rendezését, hanem megfelelő mód-szerek kidolgozását. A románok nagyon türelmetlenek ebben a kérdésben. A KGST VB legutóbbi tanácskozásán, amikor majdnem zsákutcába futott a tanácskozás, bár a végén mégis csak született egy határozat, ők már majdnem bejelentették: szabadnak érzik kezüket arra, hogy kapcsolatot teremtsenek a Közös Piaccal. Nem tudni, hogy ebből mi realizálódna, de kíváncsok, hogy a románok ezt megtegyék.

Brezsnyev elvtárs beszédében azt mondta - a 7. oldalon van erről szó -, célszerű emlékeztetni az NSZK-t arra, hogy "a Csehszlovákiához fűződő viszonyának rendezése egyik alapvető feltétele annak, hogy valamennyi szocialista ország diplomáciai kapcsolatot létesítsen vele. Többet, mint a szovjet-nyugatnémet és a lengyel-nyugatnémet szerződések ratifikálását és a Csehszlovákiával történő rendezést e tekintetben nem követelhetünk a nyugat-német kormánytól." Ez így logikus, előrelépés az eddigi állásponthoz képest. A bizonytalan a csehszlovák-nyugatnémet probléma rendezése. Husak elvtárs hozzászólásában az van, hogy felujtják a kapcsolatokat, tárgyalnak, keresnek valamilyen lehetőséget. Jó lenne erről a következő hónapokban beható információkat szerezni, eszmecserét folytatni abból a célból, hogy olyan álláspont alakulhasson ki, ami a csehszlovák érdekeknek is megfelel. Lehetővé kellene tenni azt, amit a mi delegációnk javasol: a ratifikálás után rövid időn belül fel lehetne venni a diplomáciai kapcsolatokat. Ha ez nem történik meg a hatás is kisebb lesz.

A delegáció felszólalását is teljes mértékben helyeslem.

NEMES DEZSŐ elvtárs:

Azt hiszem, valamennyien jóleső érzéssel olvastuk a jelentést. Két kérdést szeretnék megemlíteni. Egyik az NSZK-val való kapcsolat. Egyetérttek azzal, ami le van írva. Azt hiszem, ebben a kérdésben célszerű volna adandó alkalommal kétoldalu párbeszédet folytatni. Az NSZK-val való kapcsolat fel nem vétele a ráhatás egyik módja. Ugy tűnik, mintha az NSZK-ra való ráhatást figyelmen kívül hagyják.

A másik ilyen momentum: ami az NDK-beli elvtársaknál jelentkezik: olyan hangulat aggasztja ezeket az elvtársakat, ha utoljára marad ez a két ország, a nyugati propaganda úgy állítja be, hogy sikerült őket elszigetelni. Ez egy teljesen alattomos dolog. Ilyen aggodalom van. Ennek az aggodalomnak a likvidálása nem nagy kérdés, együttes erővel meg lehet csinálni. Erről is szót kellene váltani. Ez is egy tényező. A delegáció beszédében szó van arról: ez is egy tényező, ez elsősorban az NSZK-Lengyelország kapcsolatára vonatkozik. Az itt felvetett javaslathoz Magyarország, Lengyelország, Bulgária együttesen lépjen fel; erről továbbra is lehetne kétoldalu megbeszélést folytatni, de még ezen belül is külön a lengyel-NSZK kapcsolat kérdését felvetni: mi előnyösebb az NSZK-n belüli belpolitikai hatást illetően.

Ami a Közös Piac kérdését illeti, erről is érdemes volna kétoldalu találkozóknak kapcsán eszmecserét folytatni. Van olyan momentum: ennek gazdaságpolitikai jelentősége nem egyforma a KGST-országokban. Olyan ország számára, mint Magyarország, ahol a nemzetközi áruforgalomban a részarány jelentős, nehezebb a kérdés. Így kifejtetni a közös találkozókon nehezebb, de kétoldalu megbeszéléseken jó lenne felvetni. Az NSZK is érdekelt, s nem hiszem, hogy nem találnák meg a megfelelő formát. Nekem ez lenne az észrevételem, csatlakozva a jelentés és a javaslat elfogadásához.

PÉTER JÁNOS elvtárs:

Tisztelt Politikai Bizottság!

A KGST-ré vonatkozó megjegyzéshez szeretnék információ céljából néhány szót hozzáfűzni: Ceausescu elvtárs a Politikai Tanácskozó Testület prágai ülésén a KGST-re vonatkozó megjegyzéseit az írott szövegtől eltérve mondta. Az írott szöveg nincs meg, de szemmel látható volt, hogy ennél a résznél szabadon beszélt, nyilván azért, mert Brezsnyev elvtárs beszédében elhangzottak azok a mondatok, amelyek meglehetősen negatív mondatok voltak. Ceausescu elvtárs arra reagált szabadon, elmondva azt, hogy kéri, egyeztessük a Közös Piacra vonatkozó megállapodást a KGST keretében. Megígéri, hogy Románia tartani fogja magát ahhoz, amiben a KGST keretében a Közös Piacra vonatkozóan megállapodnak.

Ami az NSZK-ra vonatkozó tárgyalást illeti, a jelentés jól tükrözi azt a sokféle árnyalatot, ami jelenleg van. Kádár elvtársnak jelentettem még Prágában, az NDK-beli elvtársaknak volt olyan megjegyzése, hogy a magyarok másképpen értelmezik a közös dokumentumot, mint az NDK-beli elvtársak. Meglehet, Honeckerék nem fogják ezt a kérdést így előhozni, de a delegáció tagjai a külügyben erről tárgyalni fognak, az biztos,

A lengyel javaslat tűnik a gyakorlati eljárásban a legészszerűbbnek. Valamikor az ősz folyamán jönnek össze a minisztériumok képviselői és akkor állapodnak meg abban, hogy milyen javaslatot tesznek a felső szerveknek a további eljárásra vonatkozóan. Amik a ratifikálások nem történnek meg, ezekről a kérdésekről nem tudunk egyeztetett álláspontot kialakítani. Tulajdonképpen bizonyos kis jelentéktelen, árnyalati eltérés minden állásfoglalás között van. Az NSZK-ra vonatkozóan Brezsnyev elvtárs megjegyezte: egyéb igényt nem indokolt az NSZK-val szemben támasztani, mint a két egyezmény ratifikálása. Maga a csehszlovák kezdeményezés /?/ rugalmasabb álláspont.

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Azt hiszem, az egyes érdemi kérdésekben határozni nem tudunk. Van is álláspontunk és a munka folytatódik. De talán, ha szóba került, pár percet érdemes ezekre fordítani a további munka szempontjából.

Amit Apró elvtárs mondott a tanácskozás jellegéről: meg szeretném említeni, ismert dolog, a Varsói Szerződés szervezete úgy áll, hogy a katonai ágazatban történtek lépések, az a bizonyos 67-es határozat végrehajtásaként 2-3 intézkedés; operatív szerv, intézményesen dolgozik. A Szerződés katonai ágazataiban ennek van rendszere. A politikai konstrukció a gyengébb. Vanez a hagyományos formáció a négy tagu képviselettel. Intézményes szervezet nincs. Ez a gyengesége a szervezetnek. Nem először történt - s talán most is helyes volt - hogy a honvédelmi miniszterek nem vettek részt ilyen tanácskozáson. Ennek talán valamiféle politikai célzata volt: hogy ne legyen olyan katonáskodás jellege, mert a mondanivalóval nem lett volna összhangban. Ebben egy zavaró dolog van, a precedens. Nehogy azon kelljen vitatkozni legközelebb, hogy ott legyenek-e a honvédelmi miniszterek vagy sem. Mert az is elképzelhető, hogy a honvédelmi miniszterek jelenlétében tisztára politikai okmány jelenjen meg. Most azért meg kell mondani, a románok részéről is, akik ugyan nem szavazták meg az intézményes politikai konzultációt, van egy készség, hogy egy ilyen konzultációba bekapcsolódhassanak.

Igaz az is, hogy a kétoldalu találkozók fel kell használni - még a holnapit is - olyan mértékben ahogy lehetséges. Holnap mi a legnehezebb partnerrel találkozunk.

NSZK: két fogas kérdés van napirenden: az NSZK és a Közös Fiac. Ami az NSZK-t illeti, az első álláspont az NDK-é, a felszólalás miatt ezzel egy síkba helyezem a lengyelt. A lengyel álláspont nem volt teljesen kifejtve. Péter elvtárs méltatja a lengyel álláspont rugalmasságát, s említi, javasolják,

hogy valamikor ősszel konzultáljanak a külügyminiszterek. Ez nem az, ami a mi javaslatunk. A különbség abban van, van egy ilyen elhatározottság, hogy mindent meg kell tenni a két szerződés ratifikálásáért. Az eljárás megindult az NSZK-ban. A mi megítélésünk szerint ez plusz vagy mínusz eredménnyel júliusig befejeződik, tehát vagy ratifikálják, vagy megbukott a ratifikáció és vele a kormány. Ezért mi úgy időzítettünk, hogy 4-5 hónap múlva legyen konzultáció, ha ez bekövetkezik, akár plusz, akár mínusz, nem tudunk még három hónapot várni addig, amíg a külügyminiszterek összeülnek. Tehát akár ratifikálnak, akár nem, ezt követően rövid idő alatt a felsőszintű tanácskozásnak össze kell ülnie. Ezt a kérdést nem fogják a külügyminiszterek eldönteni. Külügyminiszteri tanácskozást hasznosnak itélnék most nemsokára. Még a jelen fázisban, amikor mérlegelni lehet feltételezett eseteket. Most, valamikor egyébként is helyes volna szakértői csoportokat létrehozni; a külügyminiszterhelyettesek üljenek össze, azt követően a külügyminisztereknek kellene találkozniuk még ebben a félidőben, júliusig. Esetleg így is kellene nézni ezt a dolgot. Ez az ügy lemegy júliusig; az NSZK többször megmondta, az ő eljárási rendjük szerint a ratifikációs vita addig befejeződik. Ha tovább huzódik, módosul a dolog.

Az NSZK-val való kapcsolat felvétele: az NDK álláspontját hallgatólagosan támogatja a lengyel. Ezt követi a csehszlovák, a szovjet álláspont: ők kifejezetten a müncheni szerződéssel kapcsolatos dolog megoldásához kötnék. Utána jövünk mi és utánunk a románok; a bolgárok mélyen hallgattak. Ezeket az álláspontokat kell majd közös nevezőre hozni.

Még valamit a magyar álláspontról. Az történt, hogy a küldöttség kényszer helyzetben volt. Nekünk értelmezni kellett a párt álláspontot. Ebből gyűjtöttük ki a konkrét felvetést. Abban a fázisban voltunk, a lengyelek újra mondják: ha ratifikálják, felveszik a kapcsolatot. S mi, nem véletlenül, a másik két kocsit is rákapcsoltuk. Tehát mi már ne válasszuk el ezt. A lengyeleknek van nagy vitás kérdésük, de a ratifikálással

megoldják, a bolgároknak nincs és nincs mire várni. Az elképzelés az volt, hogy München nem olyan egyszerű. Nem bízom abban, hogy egyidejűleg megoldódik a ratifikálással; a nyugat-németeknek sem egyszerű, s a cseheket is meg lehet érteni. Ez egy történelmi precedens. Nyugatot is el lehet itélni, mert ez egy olyan egyezmény, ahol négy ország - az angol, francia, Németország, Olaszország - egy kis ország sorsáról döntött, annak bevonása nélkül. Ez a dolog politikai aspektusa; másik dolog a jogi bázisuk: a háboru alatt úgy intézkedekett az ő kormányuk, mintha nem lett volna ez az egyezmény. Magyar oldalról sem egyszerű. A müncheni szerződés annulálása Magyarországot is érinti. De ezt nem említi senki, el is felejtik az emberek. Mi támogatjuk a müncheni szerződés annulálását. Folytatni kell a konzultációkat, a kétoldaluakat, a nem hivatalosat, a hivatalosat stb. Majd meglátjuk, ez a kérdés Honecker elvtársékkal hogyan kerül szóba. Különösképpen nem érdemes felvetni, mert mi itt megegyezni nem tudunk. Messze van a mi álláspontunk egymástól. Azon kell gondolkoznunk, hogy az ő harcukat mi segíti jobban. Így kell nézni a dolgot.

A Közös Piaccaal kapcsolatban szintén nem egyszerű a dolog. Péter elvtárs idézte Ceausescut. Ez az álláspont azonban azt is mondta: ha nem jutunk közös álláspontra, Románia rendezni fogja viszonyát a Közös Piaccaal. Ez is hozzátartozik a dologhoz. Nemcsak az, hogy ők készek egyeztetett álláspontunkat alkalmazni. Ebben az is benne volt: ha bizonyos időn belül nem jutunk közös nevezőre, ők rendezik a viszonyukat. Mi a nem egyszerű ebben? Ez egy monopol tőkés imperialista vállalkozás. Így is jött a világra. Elsősorban a szocialista világ ellen irányul. Ez gazdasági és politikai kérdés egyidejűleg. Amiről itt szó van - nem akarok messzemenő dolgokat kifejteni - az nem elsősorban gazdasági a Közös Piac oldaláról sem. Itt arról van szó, hogy a KGST, mint szervezet, ismerje el, diplomáciai kapcsolatba lépjen a Közös Piaccaal és fordítva. Erről van szó tulajdonképpen. A dolgok úgy alakulnak, hogy a gazdasági viszonyokat mindenki rendezni fogja a Közös Piac országaival. Kétoldalu, nem kétoldalu - ez nem lesz olyan szörnyű; a Közös Piac

is érdekelt abban, hogy a kelet-európai szocialista piaccal kereskedjen, s ők is fogják keresni ennek az útját. Ahogy ismerem a nyugat-németeket, ki fogják csikarni a belnémet dolgot is valamiképpen. A Közös Piacnak, mint politikai tényezőnek hivatalos tudomásul vétele azért sem egyszerű, mert ide tartozik a francia párt kifejezett kérése, hogy ne tegyünk ezt, mert ez az ő politikai harcukat nehezíti. Helyeslik, ha gazdasági tényezőként tudomásul vesszük létezését, kétoldalu kontaktusokat létesítünk, de a KGST, mint olyan, ne ismerje el a Közös Piacot; annak politikai súlya ezzel csak nőne, s az ő politikai harcukat nehezíti legalábbis ebben az időszakban. Tehát nem olyan egyszerű a kérdés.

NYERS REZSŐ elvtárs:

Az ő problémájuk döntően az, hogy a Közös Piac nemzetek feletti szerepét ne erősítsük.

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Nem akarom elmondani, miért, miképpen, de a francia párt kérése az, hogy ez időszakban a KGST ha elismerné a Közös Piacot, hivatalos kapcsolatba lépne vele, az politikai harcukat nehezítené. Ha azt mondom, hogy a Közös Piac gazdasági, politikai szervezet, akkor is létező, valóságos szervezet...

NYERS REZSŐ elvtárs:

Tudjuk a francia álláspont lényegét képviselni...

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Ez se olyan egyszerű, ahogy kinéz. A mi belső szövetségi rendszerünkben a Varsói Szerződés, a KGST ez a két központi kérdés, amin dolgozni kell: az NSZK-hoz való viszony a stratégia, a Közös Piachoz való viszony taktika és stratégia.

Még egy dolog van, s ez a magyar küldöttség bukaresti vizitje, a barátsági szerződés aláírása. Nem hivatalos formában ez is szóba került. Helyeslik ezt a lépést. Brezsnyev elvtárs is beszélt róla. Ennek is van jelentősége. Az NDK kifejezetten szeretné, ha már megtörténne, mert utána ők szeretnének barátsági szerződést kötni. Hasonló problémájuk van a cseheknek is.

BISZKU BÉLA elvtárs:

Kétmondatos határozat kellene: a Politikai Bizottság tudomásul veszi a jelentést, a delegáció végzett munkáját jóváhagyja. Az anyagot helyes, ha a Minisztertanács tagjai is megkapják.

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Még talán azt kellene, hogy ezt a magyar-csehszlovák, magyar-lengyel találkozókat tartsák napirenden, s a bukaresti látogatás után majd tegyünk javaslatot az időpontra.

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR